

Jette Thomsen (KF):

»Hvad agter udenrigsministeren at gøre for at sikre en hurtigere og mere effektiv ekspedition af de store kølelastvognstog ved den italienske grænse?«

Begrundelse

I meget lang tid har der været store og urimelige problemer for de danske vognmænd, der fragter dyre transportere til Italien. Det koster hver dag vognmænd, slagterier og vort landbrug millioner at skulle vente i flere døgn på en grænseekspedition.

Formålet med mit spørgsmål er at formå udenrigsministeren til at bevæge den italienske regering til en hurtigere grænseekspedition.

Svar (20/3 84):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Problemerne vedrørende lettelse af grænsepassagen følges nøje. Regeringen er indstillet på, at der såvel direkte over for de pågældende landes myndigheder som ved forhandlinger i EF-regie gives udtryk for dansk bekymring over, at konfliktsituationer kan bringe grænsetrafikken ved vigtige grænseovergange til standsning. Ligeledes finder Danmark, at der bør gøres en indsats for lettelse af grænsepassagen.

I forbindelse med de netop overvundne vanskeligheder ved Brennerpasset foretog regeringen som bekendt henvendelse på højt niveau til den østrigske og den italienske regering. Regeringen har med tilfredshed bemærket, at man reagerede hurtigt på henvendelserne, og at trafikafviklingen igen blev normaliseret. Forhåbentlig vil det herefter være muligt at undgå gentagelser.

De danske synspunkter på disse problemer har været fremført i EF ved rådsmødet (indre marked) den 8. marts og vil blive det på ny ved det ekstraordinære rådsmøde af transportministre, som er indkaldt til den 22. marts i år.

Spm. nr. S 257

Til *miljøministeren* (9/3 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at det brev, miljøstyrelsen – ifølge styrelsens notat af 24.

februar 1984 om Hvalsø losseplads – sendte for at præcisere, hvad der ikke var undtaget fra kemikaliebekendtgørelsen, er et brev stilet til firmaet Rockwool i Hedehusene og ikke et brev til Superfos?«

Begrundelse

Det notat om lossepladsen i Hvalsø, miljøudvalget modtog den 24. februar 1984, giver højst ufuldstændige svar om miljøstyrelsens rolle i sagen. Det fremgår af notatet, at miljøstyrelsen på et møde med virksomheden Superfos den 29. april 1981 mener at have indskærpet, at vådt, uhærdet glasuldsaffald er kemikalieaffald.

Det fremgår også, at Superfos ikke mener at have fået at vide, at dette affald var kemikalieaffald. Dette fritager naturligvis ikke Superfos for ansvar.

Herefter skriver styrelsen i notatet: »Miljøstyrelsen præciserede ved skrivelse dateret 20. august 1981, at kun affald fra opskæring og tilskæring af måtterne var undtaget fra bekendtgørelsen.«

Så vidt spørgeren kan se, er det omtalte brev imidlertid ikke et brev til Superfos, men derimod et brev stilet til Rockwool, der selv havde henvendt sig til miljøstyrelsen.

Svar (19/3 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»I mødet med miljøstyrelsen den 29. april 1981 deltog repræsentanter for såvel Rockwool som Superfos. Mødet drejede sig om en præcisering af, hvilke affaldsarter fra de to virksomheder der var omfattet af kemikalieaffaldsbekendtgørelsen. Superfos' referat af mødet gav anledning til, at miljøstyrelsen ved skrivelse af 20. august 1981 endnu en gang præciserede, hvad der var kemikalieaffald. Skrivelsen dateret 20. august 1981 blev sendt til Rockwool med kopi til Superfos.«

Spm. nr. S 258

Til *miljøministeren* (9/3 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren oplyse, om miljøstyrelsen har kendskab til andre tilfælde end Superfos'